

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára:</p> <p>Egész évre 10— K Fél évre 5— " " Negyed évre 2-50 "</p> <p>Egyes számai ára 20 fillér.</p>	<p>Felelős szerkesztő:</p> <p>OSZESZLY M. VICTOR.</p> <p>MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.</p>	<p>Laptnalajdonos és kiadó:</p> <p>BALKÁNYI ERNŐ.</p> <p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Erő könyvkereskedésben Alsólendván.</p> <p>Telefonszám: 13.</p> <p>Nyitlert sora 1 korona.</p>
--	---	---

Pro domo.

— Két közlemény. —
II.

A multheti számunkban felsorolt és nagyrészt közönségünk nemtörődomségéből származó bajokon kívül — sajnos — vannak nálunk más hiányok is, amelyek nem a polgárságban, hanem városunk vezetőségében rejlenek, illetve csak onnan nyerhetnek orvoslást, de csodálatos módon, akiknek ezekhez a hiányokhoz valami közük van, nem gondolnak komolyan arra, hogy ezen már-már türehetetlen állapotokon változtassanak.

E bevezetés után bizonyára kevesen lesznek, akik ne tudnák, hogy a toronyóráról és a világításról, helyesebben a toronyóráról és a sötétségről lesz szó az alábbiakban. Olyan régi, annyira elcsépelet téma ez, hogy szinte röstelkedem vele előállni. De hiabavaló a röstelkedés. Látjuk, hogy az eddigi cikkezés, kérés, panaszkodás mind-mind zárt ajtókra és süket fülekre talált és így bizony nem marad más hátra, mint újra meg újra előhozakodni e sérelmekkel, hátha a magas földi hatalmak egyszer csak megújják és segítenek a bajon.

Hát itt van a toronyóra. Most már hónapok óta nem jár rendszeren, volt idő, mikor 44 perccel sietett, máskor hússzal késett, e sorok megírása alkalmával is 22 perc differencia van a vasuti idő és a toronyóra között — ez utóbbi javára. És így van ez állandóan, hol vezetünk egy lóhosszal, hol elmaradunk egy lófejfel. Nem gondolják az illetékesek, hogy ezen már változtatni kellene?!

De az állapotok illetén való elfajulását igazán nem lehet csodálni, ha tekintetbe vesszük azt, hogy az órát egy lakatosinas kezeli, akinek még hozzá nincs itthon a gazdája, aki ellenőrizhetné. A dolog jellemzésül elmondok egy esetet. A közelmúltban történt, hogy egy helybeli kereskedő látja, amint egy hétköznapi délelőttjén két iparostanonc bemegy a templomba és felügyelnek a toronyba. Utánuk megy és megkérdezi, hogy mit csinálnak? A válasz nagyon egyszerű: a lakatosinas nekik segített vizet hordani, ők meg szívességből felhúzzák és megigazítják helyette az órát. Csoda-e akkor, ha nem megy rendszeren az óra?!

Talán mégis lehetne a közönséggel, egy kissé többet törődni és ezen az egyszerű dologon segíteni? Ha csak minden héten kétszer lenne is az óra a vasuti idő szerint megigazítva (pedig igazíthatnák minden nap, felhúzáskor!), akkor rendszer lenne minden. Annyit hallottunk és láttunk már nyomtatásban erről a dologról, hogy igazán legfőbb ideje volna, ha végre valahára történe valami ezen a téren is.

Nézzük most a világítást. Ezen a téren meg egyenesen rettenetesek az állapotok. Másutt is, más városokban is volt korlátozás, másutt is takarékoskodnak, de mi történik ott? A világításnak azt a részét, ami felesleges és luxus volt, igaz, megszüntették, de ha az ivlámpák ki is aludtak, még mindig megmaradtak a többi villamoslámpák. De nem is volt nálunk a háboru az oka a világítás elmaradásának, hanem egy véletlen körülmény: meghalt a lámpagyújtató. Meghalt Mátyás király, oda az igazság; meghalt a lámpagyújtató, oda Lendván a világítás! Ha nincs holdvilág, vagy ha véletlenül felhő takarja az égboltot, olyan itt a sötétség, mintha egy újabb egyiptomi csapás szakadt volna a városra, nem lát az ember egy lépésnyire sem. — Pedig mily kevéssel lehetne segíteni ezen a dolgon is!

De a világítás mizériáinak orvoslása elől mereven elzárkózik minden illetékes tényező. Érdekes különben, hogy városatyáink azon része is, amely különben modern gondolkodású és a világítás elmaradásának kezdetén maga is igyekezett a dolgon segíteni, ma már annyira elfásult, hogy teljesen mindegy neki: van-e világítás, vagy nincs-e. Így történhetik csak meg az, hogy illetékes helyen, a városi közgyűlési teremben hosszú idő óta egyetlen szó sem esik a világítás érdekében.

Nemcsak a közönség tartja türehetlennek a mai állapotot s nemcsak a polgárság panaszkodik ellene állandóan, hanem azok is, akik ezen állapotból látszólagosan hasznot húznak. Beszéltem egyik számottevő kereskedőnkkel, aki árul villamos zseblámpákat, és tréfálkozva jegyeztem meg neki, hogy a kereskedőknek jó ez az állapot, mert nekik hasznot hajt, állandóan szép mennyiségű világítási cikket adhatnak el. A válasz meglepett. „En, felelte az illető kereskedő, nemcsak lemondanék a villamos zseblámpa üzletről, hanem szívesen áldoznék is még valamit, hogy a régi rendszer világítást visszakarjunk. Ma, ha besötétedik este öt órakor (ez a beszélgetés ezelőtt 2—3 hónappal folyt le), megszűnik minden üzleti tevékenység. A sötétben senki sem jön ki az utcára, akár be is zárhatnánk az üzletet. Hogy ez mennyire árt nekünk kereskedőknek, azt ki sem mondhatom!” — Így beszél a kereskedő, hát akkor mit szólna a közönség, aki ha ki akar jönni este a lakásából, akkor vagy vesz magának drága pénzen egy zseblámpát, vagy megkockáztatja azt, hogy kitűri a nyakát.

Szép és dicséretes dolog, ha egy város — különösen a mai viszonyok között — takarékoskodik, de itt nem lehet szó takarékoságról, hanem tisztán a véletlen mulik, hogy nincs világításunk. Ha élne a lámpagyújtató, ha nem halt volna meg, akkor vigan világítanák most is az utcákat

(a petroleum most elég olcsó!) és nem is jutna senkinek az eszébe, hogy itt a város részére megtakarításokat eszközöljön. Talán lehetne más tereven érvényesíteni ezt a takarékosági elvet?!

Ezeket a bajokat segíteni kell s egy kis belátással segíteni is lehet. Városunk vezetői oly sok dolgot tudtak már keresztül vinni, hogy nem hisszük, hogy ezeket a dolgokat, amelyek minden egyes alsólendvai lakos állandó panaszát képezik, egy kis jóakarattal ne tudnának segíteni. Lássuk ezt a jóakaratot!

r. e.

Jéggyárat!

Alsólendva képviselőtestületének ama határozata, hogy lépéseket tesz egy jéggyár felállítására érdekében, élénk visszhangra talált városunk és a környék lakossága körében. És méltán! Mert most már alig lehet reményünk arra, hogy a tél hátralevő egypár hetében a hőmérő a fagypontra alá süllyedjen és természetes jéghez juthassunk. Ha lenne is néhány éjjelünk, amelyen a vizek befagyának, a langyos nappalok az éjszaka munkáját felolvasztanák. Nincs semmi jégünk, a jégvermek üresen tátongnak. A műjégről való gondoskodás tehát elsőrendű feladatát kell, hogy képezze az előjáráságnak, a nagyközönségnek és közegészségügyi szempontból talán a főszolgabírósnak is, mert jég nélkül — különösen a háborus viszonyok szűlle kivételes helyzetre való tekintettel — nem maradhatunk.

Eltekintve attól, hogy tartalékkórházunknak okvetlenül kell jég, gondoljuk el, hogyha valami járványos betegség, például tifusz lépne fel városunkban, mit csinálnánk jég nélkül?!

Az élelmi cikkkel is takarékosan kell bánunk. Mikor minden háztartás kénytelen a romlandó élelmi cikkekkel is készleteket tartani, akkor nem várhatjuk a nyári meleget üres jégvermekkel és jégszekrényekkel.

Sohasem volt akkora szükségünk a jégre, mint most a háboru idején s éppen most ne legyen jégünk?

A város tehát helyesen cselekedett, mikor tárgyai közé felvette a jégkérdést. De ma már olyan égetően sürgős ez az ügy, hogy nem túl hosszabb, tán hetekig tartó tanácskozásokat, hanem sürgősen, haladéknélkül meg kell oldani. Ma már nincs időnk arra, hogy ölbetett kézzel várjuk, hogy mit hoz a holnap. Ez nem egy ember, nem egy társadalmi osztály érdeke. Ez közérdek.

Jég nélkül vannak a kórházak, az orvosok, a korcsmai és kávéházi üzletek, a cukrászda, a kereskedők és a magánfogyasztók nagy tömege. Hiszen ma már minden nagyobb háztartásban a jég napi fogyasztási cikk.

Két ut van: vagy sürgősen rendelni kell valahonnan, pl. a Vörthi, avagy a Csorba-út mellől természetes jeget, vagy egy jéggyár felállításával oldani meg a kérdést.

Mi a jéggyár felállítását találjuk egészse-

hatalmasan égett az a néhány ház, amely a víz tulsó partján állott s melyeket az oroszok látogatni szoktak. A lakók még szintén ott voltak, mert láttuk, hogy asszonyok mozognak a tűz körül.

Délután erős orosz ágyú-tüz. Persze én az egésztest jó „mokány” dekungomból nyugodtan hallgattam. Szegény Simon Gáspár esete sulyosan ütte érzelmeimet. Elhatároztam, hogy ezután kegyetlen leszek. Távcövemmel kémleltem a muszka állásokat. A mi részünkről egyetlen puskalövés sem esett egész nap, mert a bakák csak tisztálkodtak, főztek, meg dekungójukat javígtatták. Ez a csend olyan szemtelenekké tette a muszkákat, hogy néha ki-kifutároztak az állásaik mögött fekvő kis erdőskébe száraz fáért. Bejelentettem a századparancsnokomnak, hogy vadászni szeretnék; ő megadta az engedelmet.

— Gefreiter Patyi Michael!
— Parancs, kadét ur!
— Fogja a „pikulát,” muzsikálunk egyet a Simon ispán urért!

— Igenis kérem, az jó lesz!
Freiter ur Patyi volt a század egyik legjobb lövéje. Lesbe álltunk. Nem kellett sokat lesni, amazok sűrűn jártak ki az erdőhöz. A nap már leszállt és kétes homály derengett. Eldördült Patyi fegyvere, de rá pár másodpercre az enyém is. A muszka az első lövés után még szaladt vagy öt-hat lépést, de az én lövésemre orrott eszt.

— Ój, ezt hát e'falata kadét ur! Ez sejeszik több menászi! — örvendeztek a bakák.

Ez volt a második ember, kinek elvettem az életét. Az első Grabovonát lötem le. Nem éreztem lelkiismeretfurdalást. Fülemben csengtek Lenz kapitány urnak a szavai: Heute dir, morgen mir! — A lövöldözési kedv ragadós. Nemsokára az egész vonalon megdördült egy-egy fegyver, de lassankint csend lett újra, csak néha-néha „pattintott” egyet valamelyik unatkozó muszka.

(Folytatom.)

Nikita király szülőházában.

Egy alsólendvai fiu levele.

Egy alsólendvai fiu, Weszely József bírósági tisztviselő, ki egyik távirásdás-czredben szolgál s ezidőszent a balkáni harcokban van, írta nekünk a következő érdekes sorokat:

Harcfér, 1916. II. 23.

Kedves Szerkesztő ur!

Az Alsólendvai Híradó január 23-iki és 30-iki számai hosszas utazás után ma jutottak el hozzám Albániába. El sem képzelheti, mily örömet okoztak ezek az újságok, melyek sok száz kilométer távolságra szeretett Alsólendvántól, itt a vad idegenben értek.

Különösen érdekes előttem a 23-iki számban közölt „Montenegró” című cikk. Kedves Szerkesztő ur, igen bő tapasztalataim vannak Montenegróról, majd minden zugát bejártam és mondhatom, hűven van a montenegrói élet és helyzet vázolva. Csak egyet engedjen megjegyezni Szerkesztő ur, t. i. azt, hogy Nikita nem Cetinjenben, hanem Njegosban született. Én ugyanis Nikita szülőházában tartózkodtam, ott volt a telefon-állomásom s itt ért a montenegrói fegyverletétel első napja is.

Az eredeti szülőház már nem áll, mert az közönséges nádfedelű „kutsa” volt, ma már majdnem az alsólendvai hercegi erdőmesteri lakot megközelítő szépségű zöldszalus kastély áll a helyén.

A berendezés teljesen egyszerű: kincstári ágyak, asztal és 1—2 szék minden szobában. Njegos a Lovcen után van 20 kilométerre Cetinje előtt, egy hegyzsakadéka építve.

Ma már — természetesen — messze állunk Njegosutól (január 11-től 17-ig voltam ott) és már módomban van olasz foglyainkban is gyönyörködhetni.

Szerkesztő urtól bocsánatot kérve szeretném megjegyezni, a mielőbbi győzelmes viszontarás reményében jómulatást kíván őszinte híve:

Weszely.

Ne felejtkezzék meg a kórházunkban ápolat sebesült katonákról!

HIREK.

Varjak.

Végtelen, fehér pusztaság,
Ködös az ég, tar minden ág;
Szitálva hull a hó.
Néha rezegve jó robaj,
Tempóió fojtott harci zaj,
Mennydörgő ágyúszó...
De ah! Erőtelten mozdulat!
Két arcán lázroska terem,
Egy hadokló vitéz!
— Az ajka tikkadt, vértelen,
Két arcán lázroska terem,
A lelke már nehéz...

Égő szeme esdőn ragyog,
Vonagló szája meg susog
Hangtalan hangokat...
Fagyos szél táncol rá csupán,
S egy bús madár az árva fán
Sötéten búlogat...
Egy nyögés még... hűlő mosoly...
A puha hóra ráhajol
S elszik édesen...
Sötét madarak sorja száll,
Csak néha mondják: kár... de kár...
Temetnek csendesen...

Kovácsnay Erzsi.

Na, hála Istennek,

elmult a farsang is! Hát az igaz, hogy nagyon hosszú farsangunk volt az idén, a háborúnak 1916-osnak keresztelt évében. Sokan, nagyon sokan vagyunk, akik ezt a farsangot meguntuk, akik ettől a farsangtól megcsömörlöttünk. Ennyit még sohse táncoltunk, amióta a lábunknak valami hasznát tudjuk venni. Ha százláb bogarak volnánk, akkor is elég volna a táncból, elég lenne a folytonos ugrándozásból. Még nem táncoltatt meg bennünket a nyomorúság annyira, mint most. Jártuk vesztüül a pénztelenség táncát, az örület drágaság farsangját, és bizisten jól esett, mikor azt olvastuk a kalendáriumból, hogy vége a farsangnak, itt van, elkövekezett a bőjt.

A bőjt. Hála istennek, hogy itt van! Most legalább hivatalosan koplalhatunk. Amióta az eszünket tudjuk, ügysem volt a hushagyó kednek olyan könnyű dolga, mint az idén. Nem hiába, szegény hushagyó kedd hustalan napra esett. De hát eshetett volna a hushagyó kedd akár hamvazó szerdára, vagy áldozó csütörtökre is, az idén mindegy lett volna, mert így se, meg úgy se lett volna his körülöttünk, amit el kellett volna hagyni.

Azt mondták valamikor, amikor még a béke napja süttött és a jólét aranykorszaka mosolygott, amikor még a szegény embernek is több volt a disznója, mint az adósága, hogy hushagyó kedden a jó katolikus ember fogta a disznólabakat, a sonkát, a kolbászt és kihajlítta a kaputetején keresztül az utcára, nehogy a bőjtöt megtörje a csabító falatokkal. Tessék megtekinteni, megtapasztalni, hol élnek ma ilyen jó keresztények? Az ember a lábát elkoptathatja, a szemét kinézheti, nem talál ilyen embert, mert nincs amit keresztüldobáljon a kaputetején. Ha csak a hadsergezzállítók és a sikkasztók közt nem keresünk ilyen embert!

Az idén lett tehát még csak igazán bőjt a bőjt. Még akarva, erővel se szeghetnének meg. Ugyan mivel is szegnénk meg, a lisztjegyünkkel talán? Pedig ha egyszer ugy magyarmiskának jól lakhatnánk hussal, szives megszegnénk, az bizonyos. A más világon azután majd csak elintéznék a következményeit...

— **Március 15.** A magyar szabadságharc nagyemlékü ünnepét az idén is méltóságos csendben fogja megülni a nemzet. Most is harcban áll az ország; fiaink most is a magyar szabadságért, a magyar haza épségeért küzdenek. Tehát nem a zajosabb ünnepeképeje van most. — Amint értesülünk, Alsólendván az idén sem lesz nyilvános márciusi ünnepély, csupán az egyes tanintézetekben lesznek kisebb ünnepek.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter Illés Gyula alsólendvai m. kir. adóhivatali díjnokot ideiglenes minőségű kezelővé nevezte ki.

— **Kanonoki beiktatások.** A vasvár — szombathelyi székeskáptalan a közelmúltban új tagokat nyert, több tagját pedig a fokozatos előléptetés útján kellett új stallumbá beiktatni. A hivatalos beiktatás hétfőn ment vége Szombathelyen a káptáni szentmisével kapcsolatosan. Ez alkalommal iktatták be a tiszteletbeli kanonoki stallumra Strausz Flórián alsólendvai esperesplébánost s ugyanekkor lett beiktatva az alsólendvai főesperességre dr. Boda János tb. kanonok is. Az ünnepélyen részt vett Mike János gróf szombathelyi megyéspüspök. Ünnepest után Horváth István címzetes püspök ebédet adott a káptalan régi és új tagjai tiszteletére.

— **Halálozás.** Károlyi Jánosné nagykanizsai lakos, Károlyi János volt alsólendvai adóhivatali szolga neje, hétfőn reggel 36 éves korában Alsólendván a szüleinél elhunyt. Tíz kis-korú gyermeke maradt.

— **A csáktornyai főszolgabírói állás.** Szalmay József halálával megüresedett a csáktornyai főszolgabírói állás. A helyet a májusi megyegyűlés választás útján tölti be. Mint legkönyebb pályázott, akinek legtöbb kiltatása lehet a megválasztásra, Szilágyi Dezső alsólendvai tb. főszolgabíró emlegetik. Szilágyi főszolgabíró tudvalevőleg már hetek óta vezeti a csáktornyai főbírói hivatalt s a járás közönségének bizalmát és becsülését teljes mértékben bírja. A csáktornyai járás megbízottsági tagjai, szám szerint 34-en, értekezletet tartottak a napokban, melyen a főszolgabírói székbe egyhangulag, pártkülönbség nélkül Szilágyit jelölték. Szilágyi megválasztása így nagyrészt biztosítva van. Mi a magunk részéről a legőszintébb jókívánatainkat fűzzük Szilágyi tb. főszolgabíró jelöltéséhez, habár fáj tudni, hogy megválasztása esetén végre elhagyja városunkat, ahol rokonszenves egyéniségevel annyira a szívünkhez nőtt.

— **A felesleges gabona- és lisztkészletek összeírása.** Alsólendván a napokban kezdte meg működését az a bizottság, amely a lakóságot fölhívja, hogy a felesleges lisztjét és gabonáját szolgáltatssa be. A bizottság tagjainak — Plauder János polg. isk. tanárnak, Ország Kálmán tanítónak és Berethalmi Soma fogyasztási adókezelőnek — buzgólkodása eddig vajmi kevés eredménnyel járt. Mindössze alig néhány mázsa gabonát és lisztet tudtak a köznek megszerezni s sokkal többre nincs is kiltatás. Alsólendván nincsen elrejtett készlet.

— **A liszt.** Mult héttől kezdve a városi utalványra lisztet csak a Gönc-féle péküzletben lehet kapni. A liszt ára emelkedett, pedig eddig is elég magas volt. A főzölliszt 74 fillér (eddig 62 fillér volt) s a finom liszt 94 fillér (eddig 82 fillér volt) kilónként.

— **Egy jegyző ünneplése.** Babics Gábor perlaki körjegyző 35 évi áldásdus szolgálat után nyugalomba vonult s ebből az alkalomból Perlak község közönsége szép ünnepeket rendezett a tiszteletére. Az ünnepest diszközgyűléssel kezdődött, melyen a kartársakon és előjárósági tagokon kívül résztvettek Huszár Pál perlaki jár. főszolgabíró, a pénzügyigazgatóság képviselőtében Mészáros Géza pénzügyi titkár, továbbá az ügyvédek, lelkészek, tanítók stb. Gyűlés után bankett volt.

— **Zalamegye tizenhat vagon gálícot kap.** Mint értesülünk, a földmívelésügyi kormány legközelebb 16 vagon gálícot fog Zalamegyének kiutalni permetezés céljaira. Egy új rendezet ügy intézkedik, hogy ebből a gálícmennyiségből a szőlőbirtokosok katasztrális holdankint 20 kg.-ot kapnak. A szétosztást a megyei gazdasági egyesület, illetve az egyes községek előjáróságai fogják eszközölni. A gálícte ára valószínűleg 3 korona lesz kilogrammonként.

gátason, hogy a kihallgatásra jelentkező egyik urat maga a pápa kinevelte meg egy szivarral. A megkínált diplomata szabadkozott, hogy ő nem dohányos, köszöni, de az egyetlen bűnös hajlam, amely nincs meg benne IX. Pius mosolygva így szólott érre: „Ha a dohányzás bűnös hajlam volna, Ön már régen behódolt volna annak.”

— Az „Ország-Világ” legutóbbi száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Szöveg: Heine Henrik (fordító Naményi László); A német vallástudomány és a bölcselet története (folytatás); Scossáné Mária Olga: Szívek harca; K. Mihály Elvira: Versek; Zsoldos Benő: Háborús versek; Markó Miklós: Egy híres urlovas emléke; Ungváry László: Szabadság; K. J.: A kastély halála; Dr. Fák Zsigmond: A budapesti és környékbeli dalosegyetkek; Hazai miniszter ezrede, stb. Rendes rovatok: Színház, Művészet, Irodalom, Zene, Hírek stb. A gazdag szövegrész mellett temérdek művészi illusztráció és fenykép díszíti e kitűni képeslapunk legutóbbi számát is.

Az Ország-Világ előfizetési ára egész évre 16 kor., félévre 8 korona, negyedévre 4 korona. Kiadóhivatal: Budapest, V. ker., Hold-utca 7. sz. Aki az Ország-Világra előfizet, jeljesen ingyen és bérmentve kapja meg az 1916. évi „Ország-Világ Almanach”-ot, ezt a pompás díszművet, mely most jelent meg és közel száz irónak és művésznek a munkáját foglalja magában.

— Halálós széngázmérgezés. Tapolcáról jelentik: Horváth Gyula ukki gazda és a felesége széntülzellel melegeztették a vacsorájukat. Anélkül, hogy észrevették volna, nagy széngáz fejlődött a szobában s egyszer csak eszméletüket veszítették. Az ágyban aludt ötvenes kislány, akit alvás közben ért a széngázmérgezés. Ekkor véletlenül egy ismerősük nyitott be hozzájuk és látva az ijesztő képet, ami eléje tárult, rögtön ajtóablakot tárt, hogy megmentsék őket. A férj és a felesége magukhoz tértek, de a kislány már halott volt. A vizsgálat megindult.

— „A Társaság.” Parádés írás „A Társaság” eheti számában Berczik Árpád cikke, aki az ő kedves humorával és az igazi humorával és az igazi humoristák bölcsességével szól hozzá ahhoz a kérdéshez, amit Dobay István lapja egy idő óta a Magyar Társaság című cikkrövatában tárgyal. A szövegében és illusztrációiban gazdag szám tartalmából kiemeljük Szemere György pompás humorral megírt novelláját, Malonyay Dezso érdekes cikkét, Szikra kedvelt Szikráit és Fiatt Zsóka két bájos költeményét. Lakatos László ebben a számban is folytatja népszerű regényét, Konstantin Kapitányt és találunk még az újságban sok aktuális apróbb közleményt.

A „Társaság” előfizetési ára egész évre 18 K., negyedévre 5 K. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, Ritz szálló.

Szerkesztői üzenetek.

K. K. Baksa. A kimutatás lekéselt erről a hétről. Jövő számunkban közöljük.

Könnyű, vékony, gyalult
— deszkából készült —

Tábori POSTALÁDÁK

többféle nagyságban kaphatók

Balkányi Ernőnél
Alsólendván.

1, 2 és 4 filléres

tábori levelezőlapok

bármely mennyiségben kaphatók

Balkányi Ernőnél, Alsólendva

— „Milliók könyve.” Herczeg, Mikszáth, Szomaházy s általában legjobb regényíróink művei új, a maga nemében páratlanul olcsó kiadásban jelennek meg: egy-egy teljes, befejezett regény ára 24 fillér. Szinte hihetetlenül hangzik, hogy a legérdekesebb regények, amelyek eddig 3—4 koronába kerültek, most 24 fillérért kaphatók. Ezt a csodát megvalósította a „Milliók könyve” vállalat. Az első regény Herczeg Ferenc: „A lép virága”, a második Szomaházy István: „Mesék az írógerőről”, a harmadik: „Egy önkéntes naplója”, Farkas Pál vidám könyve, a negyedik regény Conan Doyle detektívtörténete: „Az üldöző”, az ötödik Mikszáth Kálmán: „Galamb a kalitkában”, a 6-ik füzet Pemberton: „A kronstadti kém”, míg a 7-ik szám Heltai Jenő ragyogó tollal megírt regénye: „Family Hotel.” — A Milliók Könyve minden egyes száma a megjelenés után kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésében.

Steckenpferd- liliumtejszappan

Bergmann & Co. cégtől Tetschen a|Elbe

egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvendő szepülő ellen való elismert hatásánál fogva s a bőr és szépség gondozásában való feülmulthatatlanságáért. — Ezernyi elismerőlevél! Sok legnagyobb kitüntetés! Bevásárlásnál óvatosság! Úgyeljen nyomatekosen a Steckenpferd védőjegyre és a cég helyes nevére! Darabja 1 koronáért kapható gyógyszerárakban, drogériákban, illatszertüzletekben stb. 40—48 Hasonlóképpen kitűnő Bergmann Manera liliumkrémje (80 fillér egy tubus). Kitűnő szer női kezek gondozására.

Nagyobb mennyiségű
jó állapotban levő
használt hordó

200—400 literig, meg-
véterel kerestetik. —

Cím megtudható a kiadóhivatalban.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magá-
nosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

Köhögés

rekedség, hu-
rut, elnyálká-
sodás és gör-
csös köhögés

ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, doboz-
ban 60 fillérért

kapható Alsólendván Fuss F. Nándor
gyógyszertárban.

*—126

Alkalmi ajándékok!

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabb
zsebórák, láncok, arany és ezüst ékszeres,
China-ezüst disztárgyak, evőeszközök stb.

legnagyobb választékban, jutányos áron kaphatók

Mayer Ödön órás és ékszerésznél
ALSÓLENDVA, Főutca.

Nagy raktár fali- és ébresztő-órákban, valamint látszerészeti
cikkekben, időmérőkben stb. Javítások szakszerűen végeztenek!

HIRDETMEY.

A lendvaujalui 37. és 38. helyrajzi számok alatt felvett s Szak Ignác tulajdonát képező

korcsma-épület és kert

1916. évi március hó 16-án délután 3 órakor Lendvaujaluban a község-
bíró házában 1916. évi augusztus 1-től számított egy évi időtartamra a leg-
többet ígérőnek haszonbérbe fog adni.

GALLAI LAJOS, zárgondnok.

24 A magyar és külföldi regényirodalom legjobb, legkiválóbb termékei mesésen olcsó árért!
Minden füzet egy be-
fejezett teljes regény! **»MILLIÓK KÖNYVE«** Minden kéthétben egy
FILLÉR Herczeg, Szomaházy, Mikszáth, Bársony, Bródy, Pekár, Heltai, Krudy stb. legjobb regényei! Egy teljes regény 24 fillér. FILLÉR
Kapható Balkányi Ernő könyv- és papirkereskedésében Alsólendván és Muraszombatban. **24**

Előfizetők
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetők
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

- ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.
- BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.
- BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál.
- BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-divat cikkekből.
- BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház
- DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában
- ERMÉNYI JÁNOS babsütő és mézeskalácsos.
- EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.
FERENCZY JÓZSEF vendéglős.
- FREYER FÜLÖP üveg-, porcellán-, fűszer- és vegyesárukereskedése.
- FEHER ANTAL köröm- és kocsikövác.
- FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.
- GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, morinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.
- GROSZ FERENC bérkocsi-állalata. Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.
- GÖN CZ GÁBOR pékmester
Őzv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő
- GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca
Őzv. GREGORENCICS JÓZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.
- HEGEDÜS ISTVAN eszmiadia.
- HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.
- KLEIN DÁVID szállítási (spediteur) vállalata
- LEVASICS FERENC építési vállalkozó és cementmunka készítő
- MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-üzlet árukból.
- Elvállalja vasgyűrűk arannyal való bélelését.
- MAURER FERENC szobafestő és mázóló.
- MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz- és ági gép-, szén-, cement- és malomko-raktár.
- MURSICS LAJOS építőiparos.
- NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője
- NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.
- POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruháza.
- PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főúton.
- SCHRANTZ ELEK (Alsólendva, Templom-tér, dr. Filkor-féle ház) készít művészi fényképeket bármilyen nagyságban, jutányos ártért. Felvétel minden nap. Fényképnagyításokat olcsón vállal!
- SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).
- SIMONKA JÁNOS szijgyártó.
- SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpárok javítását.
- Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése
- STERMAN JÓZSEF ácsmester
- SCHÖN JENŐ vegyesáru- és bórkereskedése a vasuti állomás átellenében.
- SPIEGEL ADOLF, a vasuti vendéglő bérőlje.

- TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.
- TAKÁTS FERENCZ asztalos.
- TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sirkörmektár, Szentjános-utca
- TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.
- TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése
- VARGA MÁTYÁS Alsólendva. Elad szőlőültványokat a legjobb fajokban.
- VÁRFALVI PÉTER fodrászterme Főut, Beck-f. ház.
- WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.
- WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára
- WALTERSDORFER ADOLF mészáros.
- WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

VIDÉKIEK:

- ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszafalu.
- BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédiés.
- CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.
- DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely
- DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.
- DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.
- EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg. Eternit-pala raktár.
- EPPINGER JÓZSEF kereskedő Csesztreg.
- FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.
- FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.
- FÜRST ADOLF vendéglős Rédiés.
- FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.
- FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkóc)
- FLESCZ MANÓ vendéglős Rédiés.
- FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc
- GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.
- GÁL JÓZSEF molnár Peteshaza.
- GAAL SÁNDOR molnár Rédiés.
- HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.
- HORVÁTH MÁRTON bádógosmester Belatinc.
- HERZFELD MÓR kereskedő Celldömök.
- HERZ MÓR kereskedő Velemér (Vasm.)
- HARANGOZÓ JÓZSEF ujonnan megnyílt vendéglője és vegyeskereskedése Nagypaljánán.
- Őzv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszafalu.
- KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)
- KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Góntérháza
- KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.
- KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala előrusítása Muraszombat
- KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.
- KANCZAL ISTVÁN vendéglős Rédiés
- KONTLER KÁROLY kovács és gépész Lendvahosszafalu.
- KOSA FERENC cipész Nemesnép.
- LOVENYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

- LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa
- MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.
- MAYER JAKAB kereskedő Muraszerdahely.
- NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztrmaton
- NÉMETH ISTVÁN cseresepes-m. és tetőfedő Resznek
- POLLAK SAMU vendéglős Murahely (DeKlezsín.)
- PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.
- PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza
- PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikövác-mester Nemesnép.
- ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.
- RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.
- REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.
- REVERENCICS ISTVÁN vendéglős Siófok
- SBÜL KAROLY vendéglős Radamos.
- SCHWARCZ LIPÓT butorakereskedő Varasd.
- SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.
- SALAMON JÁNOS molnár Lovász.
- SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.
- SZOCSAK LAJOS cipész Csesztreg
- SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.
- STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.
- TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Muravér
- TÓKA LAJOS málma s lisztraktára Csentevölgy
- TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.
- TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.
- „VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.
- VADNAY GÁBOR bogár Lehővahosszafalu.
- VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely.
- VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.
- WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.
- WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.
- WEINSTINGL JAKAB uradalmi málma Böhönye (Somogy-m.)

A t. Vendéglős uraknak

figyelmükbe ajánlom, hogy a legjobb minőségű s legszebb

papir-szalvétát

akármily mennyiségben, címnyomással vagy anélkül, a legolcsóbb árban szállítom.

Balkányi Ernő, Alsólendva.

Gyönyörű illusztrációk! — Érdekfeszítő olvasmányok! — Mesésen olcsó ártért!

A most folyó világháborúak valószínűleg szenzációnál képezni az a folyóirat, mely 32 oldal terjedelemben, gyönyörű illusztrációkkal

A Világháború Képes Krónikája

cimmal jelenik meg. Minden füzethez Jókainak a „Jövő század regénye” c. művéből egy iv van csatolva, azonkívül műmellékletek.

24 fillér

A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg!

Egy-egy füzet ára csak 24 fillér!

24 fillér

A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván.